Td033_13

Ποια μάνα έχ’ έχει τα δυο
τα δυο παιδιά στην ξενιτιά στειλμένα
πες της να μην τα καρτερεί
αχ, πες της να μην τα καρτερεί
αχ, να μην τα περιμένει
και κείνα ψάρια ψάρευαν
αχ, και κείνα ψάρια ψάρευαν
στην άκρη τη θαλάσσα
κατ’βάζ’ δέντρα ξερίζωτα
αχ, κατ’βάζ’ δέντρα ξερίζωτα
αχ, δέντρα ξεριζωμένα
κατ’βάζει και μια γλυκο- γλυκομηλιά
αχ, κατεβάζει και μια γλυκο- γλυκομηλιά
στα μήλα φορτωμένη
ν όποιος το κόψει κόφτεται
αχ, όποιος το κόψει κό- μωρ’ κόφτεται
αχ, κι όποιος το φάει πεθαίν’
ν ας το ’χε φάει η μά-, μάνα μου
ας το’χε φάει η μά- μωρ’ μάνα μου
αχ να μη ’χε κάν’ και μένα
κι αν μ’ έκαμε με φύ- με φύλαξε
αχ, κι αν μ’ έκαμε με φύ- με φύλαξε
αχ, κι αν μ’ έδωσε στα ξένα
ξένη μού πλέν’ τα ρού- τα ρούχα μου
αχ, ξένη μού πλέν’ τα ρού- τα ρούχα μου
ξένη τα σιδερώνει
τα πλένει μια τα πλένει δυο
αχ, τα πλένει μια τα πλέ- τα πλένει δυο
στο τρίτο τα βαρέθη.
Πάρε ξένη μ’ τα ρού- τα ρούχα σου
αχ, πάρε ξένη μ’ τα ρού- τα ρούχα σου
και σύρε πούθε [έχεις].
Γω να ’χα μάνα κι αδερφή
αχ, γω να ’χα μάνα κι α- μωρ’ κι αδερφή
δεν έρ[χ]ουμαν σε σένα
θα πήγαινα στη μά- στη μάνα μου.